

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201224
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221201224.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: T. Ú. U., G..Y., Y. Y. J. Q. X, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: Z.. R. Y., Q.. XX.XX.XXXX, U. Y. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 7.797,37 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 3.660,23 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.12.2018 do zaplatenia v mesačných splátkach po 200,- Eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručitou tunajšiemu súdu dňa 28.6.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 7.797,37 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX so žalovaným uzavrel Zmluvu o pôžičke č. XXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,-eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach po 176,46 eur a to až do celkovej sumy vo výške 21.175,20 eur. Do podania žaloby na súd žalovaný uhradil žalobcovi sumu 5.104,84 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX- predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa XX.XX.XXXX úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa XX.XX.XXXX - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný do dnešného dňa dlžné splátky neuhradil. Jeho celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 7.797,37 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania. V žalobe ďalej uviedol, že si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 1.004,21 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 237,60,-eur v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 18.10.2021 uviedol, že uhradil sumu ako je uvedená v žalobe. Bol v Slovenskej požičovni, nebola to priamo VÚB. Vypísali zmluvu, vypočítali splátku a podpísali.

Nezistovali jeho mesačné výdavky. Pýtali sa len, či má nejakú inú hypotéku a on uviedol, že má hypotéku spolu s manželkou 100,- eur v slovenskej sporiteľni, iné skutočnosti nezistovali. Poistenie k tejto zmluve nemohol uzatvárať, lebo je Z. D.. Tak mu vysvetlili, že dôchodcovia Z., také poistenie nemôžu mať. Prestal splácať, lebo prišiel o prácu, o príjem kvôli chorobe, dostal N. a kvôli chorobe mu znížili príjem na XX % a už nemohol splácať. Nie je schopný splatiť pohľadávku naraz. Žiadal uhrádzať dlh v splátkach. Momentálne pracuje v D. H. M. s príjmom cca XXX,- eur v čistom. Stále spláca hypotéku v sporiteľni, má výdavky na bývanie, SIPO, telefón, čo predstavuje ďalšiu položku minimálne vo výške 120,- eur a zároveň má cestovné náklady súvisiace s cestou do zamestnania z obce Y. D. R. každý deň a keď treba tak aj soboty, nedele. Je zamestnaný ako X. a teraz je sezóna. Na otázku súdu vo vzťahu k príkazu na úhradu na č.i. 29 uviedol, že číslo účtu je jeho. Ďalej uviedol, že od VÚB má ešte jednu pôžičku, ktorá bola poskytnutá pred touto pôžičkou a spláca na ňu cca 165,- eur. Má ešte aj Quatro kartu a tam spláca cca 150,- eur mesačne, pričom túto má ešte pred spomenutými zmluvami.

4. Výzvou zo dňa 18.10.2021 súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril ku skutočnosti, že na základe príkazu na úhradu zo dňa 12.04.2017 bola na číslo účtu žalovaného zaslaná suma 8.765,07 Eur, pričom v žalobe uvádza, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 10.000,- Eur. Zároveň, aby sa vyjadril ku skutkovému tvrdeniu žalovaného, že v čase poskytnutia pôžičky už mal poskytnutý iný ďalší úver od VÚB a.s., zároveň ďalší úver Quatro (právneho predchodcu VÚB a.s., t.j. Conssumer Finance Holding a.s.).

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 2.11.2021 oznámil, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 10.000,00 Eur, pričom v danom prípade sa jednalo o konsolidačnú pôžičku, na základe ktorej žalovaný sumou 1234,93 € vyplatil 2 iné pôžičky (jedna v sume 135,01 Eur a druhá v sume 1099,92 Eur), pričom zvyšok, t. j. 8765,07 Eur (10.000 eur - 1234,93 Eur) mu bol vyplatený tak ako vyplýva z príkazu na úhradu zo dňa 12.04.2017.

6. Výzvou zo dňa 8.11.2021 súd vyzval žalobcu na predloženie zmlúv, ktoré spomína vo vyjadrení doručenom súdu dňa 2.11.2021 a zároveň predložil prehľad splátok a úhrad žalovaného k týmto zmluvám. Výzva bola doručená PZ žalobcu dňa 10.11.2021.

7. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 15.11.2021 oznámil, že on ani jeho klient sa nezúčastní na pojednávaní konanom dňa 30.11.2021, pričom súhlasili s konaním v ich neprítomnosti trvajúc na podanej žalobe v celom rozsahu.

8. Podaním doručeným súdu dňa 16.11.2021 predložil žalobca žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX a info k žiadosti č. XXXXXXXXXXXX, pričom ďalšie súdom požadované dokumenty nepredložil a ani žiadne skutkové tvrdenia k nim neuviedol.

9. Na nariadené pojednávanie konané dňa 30.11.2021 sa nedostavili právny zástupca žalobcu a žalobca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili, pričom súd postupom podľa § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti. Na nariadených pojednávaniach súd v súlade s § 204 CSP oboznámil podania strán sporu a listinné dôkazy: č.i. 1-5 žaloba, zmluva o úvere na č.i. 14-17, informácia o RPMN na č.i. 18, formulár na č.i. 19-20, udelenie súhlasu na č.i. 21-22, formulár na č.i. 23-24, rozhodnutie Sociálnej poisťovne na č.i. 25-26, výpis z účtu na č.i. 26-27, rozhodnutie Sociálnej poisťovne na č.i. 27, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere na č.i. 28-29, príkaz na úhradu na č.i. 29, predžalobná upomienka na č.i. 30, doručka na č.i. 31, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na č.i. 31, prehľad splátok a úhrad na č.i. 32-33, podanie žalobcu na č.i. 61-63, podanie žalobcu na č.i. 77-79, info k žiadosti na č.i. 81, žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky na č.i. 82-84 a oboznámil sa s ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovné:

10. Žalobca a žalovaný dňa XX.X.XXXX uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru. V zmluve boli dojednané tieto podmienky: počet splátok 120, splátka 176,46 eur, celková čiastka 20.538 eur, celková výška a mena úveru 10.000 eur, RPMN 17,90 %, fixná ročná úroková sadzba 17,90 %, priemerná hodnota RPMN 8,99 %, odplata 18,54 %, najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 %, celkové náklady spotrebiteľa 10.538 eur, termín konečnej splatnosti 20.4.2027, prvá splátka splatná dňa 20.5.2017, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci.

11. Z príkazu na úhradu čl 29 súd zistil, že žalovanému reálne bolo poskytnutých len 8.765,07 eur a nie ako to v žalobe tvrdil žalobca, teda 10.000 eur, preto na rozpor v tejto skutočnosti vyzval žalobcu na vyjadrenie.

12. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 2.11.2021 oznámil významnú skutočnosť, ktorú v žalobe neuviedol, a to, že žalovanému mala byť poskytnutá pôžička vo výške 10.000,00 Eur, pričom však v danom prípade sa jednalo o konsolidačnú pôžičku, na základe ktorej žalovaný sumou 1234,93 € vyplatil 2 iné pôžičky (jedna v sume 135,01 Eur a druhá v sume 1099,92 Eur), pričom zvyšok, t. j. 8765,07 Eur (10.000 eur - 1234,93 Eur) mu bol vyplatený tak ako vyplýva z príkazu na úhradu zo dňa 12.04.2017.

13. Na preukázanie tejto doplnenej skutkovej okolnosti súd vyzval žalobcu, teda aby preukázal výšku žalovaného nároku a predložil súdu zmluvy, z ktorých pôžičky boli konsolidované a k nim prehľad splátok a úhrad. Žalobca predložil súdu len jednu zmluvu, a to č. XXXXXXXX, pričom nepredložil žiaden doklad preukazujúci prehľad splácania žalovaného na týchto úveroch a pri predloženej zmluve neuviedol, o aký úver sa malo jednať, kedy bol splatný, aká suma z tohto úveru bola konsolidovaná.

14. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vôbec nie je zrejmé, o akú konsolidačnú pôžičku sa má jednať a už vôbec z nej nevyplýva tak ako to tvrdí žalobca, aké pôžičky ňou mali byť konsolidované, v akej výške, resp. z dôvodu nepredloženia dokumentov nebolo možné posúdiť, či tieto pôžičky (pohľadávky žalobcu), jednotlivé splátky neboli premlčané, aká bola výška dlžnej sumy.

15. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 7 ods.4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) , banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

20. Podľa § 7 ods.15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods.16 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a , b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) , banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) , ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a , banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 , b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) , s) , z) a aa) , c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

25. Podľa § 11 ods.2 zákona ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 15 ods.1 zákona ZoSÚ zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

27. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa § 497 Občianskeho zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

38. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

39. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

40. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

41. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

42. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

43. Súd je toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.X.XXXX, ktorú žalobca považuje za základ, od ktorého odvodzuje svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a

služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

44. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

45. Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

46. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade žalobca poskytol žalovanému úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jeho výdavkov. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobcovi neboli predložené žiadne doklady od žalovaného (okrem v spise pripojeného rozhodnutia o Z. D.O.). Zo zmluvy tiež plynie, že žalovaný je Ž.P. G. M.. Žalovaný mal mať príjem XXXX eur, avšak bez akýchkoľvek nákladov na bývanie, SIPO, telefón, čo sú absolútne nereálne údaje 0 eur, už len s ohľadom na samotnú skutočnosť v zmluve, že žalovaný je vlastníkom telefónu a niekde býva a náklady s bývaním mať musí. Rovnako tak pri poznatku o Z. žalovaného, tento musí mať nepochybne aj zvýšené náklady s ňou spojené.

47. Pri zistených skutkových okolnostiach nemožno predpokladať, že veriteľ s odbornou starostlivosťou posudzoval príjmové a výdavkové pomery žalovaného, jeho bonitu, zvýrazniac, že žalobca dôsledne neskúmal výdavky žalovaného, pričom len z predložených dokladov je zrejmé, že žalovaný je vlastníkom telefónu, teda je zrejmé, že má nepochybne náklady spojené s touto službou, rovnako tak žije v N. D., tzn. že sa minimálne musí podieľať na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti a taktiež musí z niečoho žiť, teda mať výdavky na stravovanie, ošatenie, čo právny predchodca žalobcu vôbec neskúmal. A rovnako tak iste má výdavky spojené s Z.. Jediný náklad, ktorý žalobca zahrnul do posudzovania bonity bol uvedený sumou 100 eur spočívajúci v splátkach úverov. Je nereálne, aby žalovaný nemal za celý mesiac žiadne výdavky a žil s nulovými nákladmi. Vychádzanie len z aktuálneho príjmu je však vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalovaného nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to znamená výdavky žalovaného, najmä na živobytie. Išlo by o popretie účelu a zmyslu zákona, ak by stačilo zo strany dlžníka pri uzavretí zmluvy v snahe získať úver uviesť, že nemá absolútne žiadne výdavky a u veriteľa by to nevzbudilo žiadne pochybnosti a úver by bez problémov poskytol len vzhľadom na výšku príjmu žiadateľa. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím nepreukázal preverenie výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyše predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019).

48. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatnenej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou

veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

49. V zásade si každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

50. Veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie výdavkov žalovaného (minimálne na stravu, lieky, bývanie, telefón). Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovanej. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovanej zo strany veriteľa je potrebné považovať za úplne formalistické (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

51. Súd sa stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa 27.10.2016 a na nich odkazuje: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

52. V tejto súvislosti súd poukazuje aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo dňa 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy

príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

53. Obdobne z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci O.-XXX/XXXX (K.-A. Y.N..K.. R. E.), podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

54. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalobcu prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo viď napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, z ktorého citujúc: „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“ Podobne v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázané výdavky žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

55. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 druhej vety zákona o spotrebiteľských úveroch v kontexte s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

56. Záverom treba uviesť, že súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané poskytnutie sumy 8.765,07 Eur žalovanému ako spotrebiteľského úveru zaslanému na účet žalovaného (viď príkaz na úhradu čl. 29 spisu). Žalobca však nepreukázal nárok na zaplatenie sumy prevyšujúcej sumu 8.765,07 eur (preukázaná príkazom na úhradu na čl. 29 spisu) a teda, že by poskytol žalovanému aj úver nad túto sumu, resp. v konaní nepreukázal výšku dlžnej sumy, ktorá mala byť vyplatená pri ním tvrdených dlhoch žalovaného, ktoré mali byť konsolidované. Žalobca v žalobe vôbec netvrdil, že by konsolidoval iné pôžičky. Uvedenú skutočnosť pri povinnosti uvádzať pravdivé skutkové tvrdenia a predkladať dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení, dokonca ani na výzvu súdu v koncentračnej lehote nesplnil, kedy nepredložil nielen obe zmluvy, ktoré mali potvrdzovať konsolidované dlhy žalovaného, ale ani prehľady o úhradách žalovaného z týchto zmlúv, ktoré mali preukazovať výšku dlhu žalovaného, pričom žiada sa dodať, že okrem iného nepostupoval ani v súlade s ustanovením § 132 ods. 2 CSP (opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy), kedy vo svojich podaniach ani neuviedol, o aké pôžičky, z akých zmlúv, v akej výške mali byť poskytnuté a následne ktorá časť z nich bola zahrnutá do konsolidačnej pôžičky. Je potrebné uviesť, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených žalobcom. Úlohou súdu nie je ani upozorňovať žalobcu na neplnenie si dôkaznej povinnosti, ale len zákonom stanoveným postupom oboznámiť obsah predložených dôkazov

a vzhľadom na žalobcom navrhnuté dôkazy posúdiť, či obsah predložených dôkazov zodpovedá tvrdenému skutkovému stavu, teda odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. V danom prípade, s ohľadom na podanú žalobu, pre komplexné odôvodnenie rozsudku (s uvedením čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov) považuje súd za potrebné poukázať osobitne na to, že žalobca vo svojom návrhu v podstate ani len priamo netvrdil všetky rozhodujúce skutočnosti (skutkové okolnosti), ktoré by určito a ucelene odôvodňovali práva a povinnosti strán sporu. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2012, sp. zn. 6 MCdo 17/2010). V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným uzavrel platnú spotrebiteľskú zmluvu a okrem iného popísať, akú sumu žalovanému poskytol, prečo mu zaslal na účet sumu 8.765,07 eur a nie 10.000 eur, a tiež podmienkami, ktoré boli predmetom zmluvy. Žalobca však všetky tieto skutočnosti v konaní riadne ani netvrdil, pričom až na výzvu súdu doplnil skutkové tvrdenia, avšak dlh žalovaného v sume 1.234,93 eur ani na výzvu súdu nepreukázal (zmluvy, z ktorých mal dlh vyplývať (doteraz nie je zrejmé, o aké zmluvy z akého dňa malo ísť) a prehľady úhrad o jeho výške súdu nepredložil. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. „Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma. Podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom dlhu v sume 1.234,93 eur s príslušenstvom, ktorým mali byť vyplatené iné pôžičky a pri konštatácii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle vyššie uvedeného nedostatočného posudzovania bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou mal za to, že žalobcovi patrí len rozdiel medzi preukázateľne poskytnutou sumou úveru vo výške 8.765,07 eur a sumou zaplattenou žalovaným vo výške 5.104,84 eur a teda suma 3.660,23 Eur. Uvedenú sumu súd priznal žalobcovi spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške (§ 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), odo dňa požadovaného žalobcom od 01.12.2018, t.j. od šiesteho dňa nasledujúceho po doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti s tým, že oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Súd teda zaviazal žalovaného len k zaplatteniu tejto istiny s úrokom z omeškania a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

57. Súd povolil žalovanému postupom podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 200 eur mesačne. Prihliadol pritom na to, že žalovaný je Z. D., nie je schopný splatiť pohľadávku naraz. Momentálne pracuje v D. H. M. s príjmom okolo XXX,- eur v čistom, pričom má cestovné náklady súvisiace s cestou do zamestnania z obce Y. D. R. každý deň, aj počas víkendov a sviatkov. Zároveň má výdavky na bývanie, SIPO, telefón minimálne vo výške 120,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že s tak nízkym príjmom žalovaný nie je schopný platiť dlh jednorazovo a nemá dostatočné príjmové pomery, ktoré by umožnili splácať dlh vo väčšom rozsahu. Vzhľadom na to, že žalobca je významnou finančnou inštitúciou má súd za to, že povolenie splátok v záujme jeho riadneho splatenia formou splátok, neohrozí jeho finančnú situáciu. Ako garanciu pre žalobcu v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaného, súd upravil žalovanému stratu výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania pri vynechaní jednej splátky.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Predmetom konania bolo zaplattenie sumy 7.797,37 eur s príslušenstvom. Súd žalobe v časti 3.660,23 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 47 % a úspech žalovaného predstavuje 53 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní by

nárok na náhradu trov konania patril úspešnejšiemu, avšak nakoľko si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.